

MARTA BASAK

KEIJI MATSUMOTO

PRZEMYSŁAW GRELA

ANNA PŁONKA

ANNA PŁONKA

FILIP SOBIERAJSKI

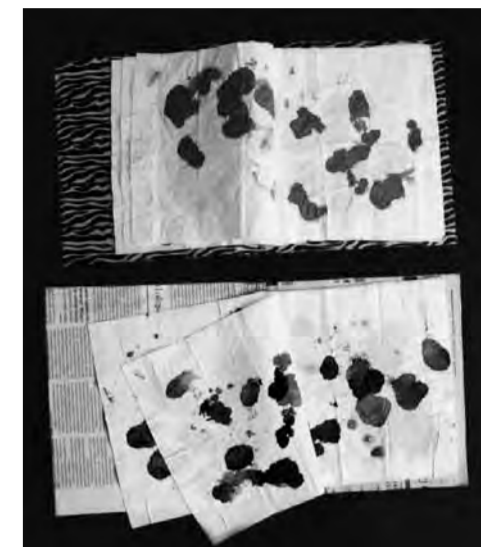
PATRYCJA DOMAŃSKA

ANNA PŁONKA

ALEKSANDRA PAWLIKOWSKA

KENAYA HUANCA-VILLAN

19
RYSUNEK

DZIEWIĘTNASTKA RYSUNEK Zin

teksty:
Jacek Staszewski/ str.
Włodzimierz Szymański/ str.
Aneksowicze/ str.

korekta:
Piotr Szymor (Sekcja Wydawnicza)

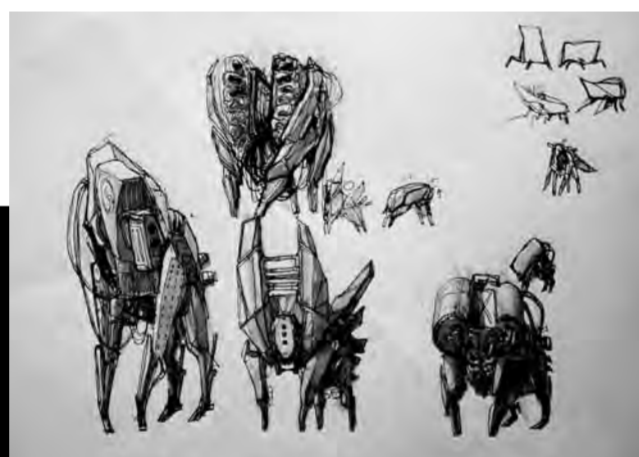
skład/ layout/ grafika:
Mai Nguyen Le

zdjęcia:
Paulina Mirowska/ str. 4
Aleksander Myjak/ str. 4, 5
Studenci/ str. 6 - 21

wydawca:
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
ul. Krakowskie Przedmieście 5, 00-068 Warszawa
www.asp.waw.pl

druk i oprawa:
HAKUS, Olsztyn

ISBN

KATARZYNA PIROG

JUSTYNA MAŚLANKA

ZUZANNA JANKOWSKA

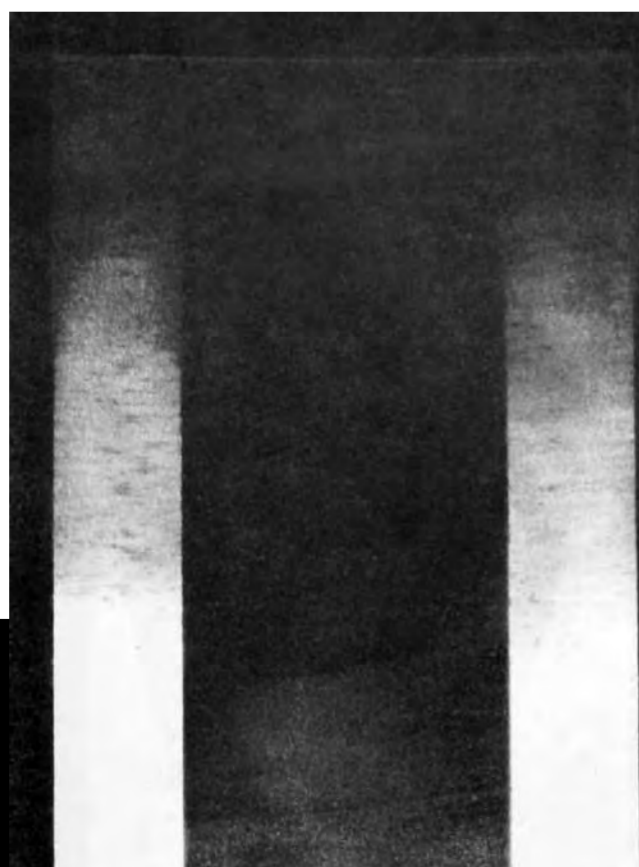
KATARZYNA KARWICKA

ALENA KHARUZHYYK

KATARZYNA PIROG

URSZULA ARMADA

MARTA BASAK

KENAYA HUANCA-VILLAN

PAULINA LEŚNIAK

NARYSUJ!

Rysunek jest zaledwie skromnym pośrednikiem pomiędzy tym co chcemy zobaczyć za pustą kartką papieru, a tym co dzięki naszej intuicji i narzędziu możemy dokonać. Na początku zawsze jest rysunek – rysunek przynależny od zawsze podstawowej i fundamentalnej działalności twórczej człowieka.

Wraz z nim współistnieje praktycznie od początków naszej cywilizacji i był jedną z kluczowych dźwigni jej rozwoju.

Nie będzie tu przesadne stwierdzenie, że pierwsze, świadome postawienie kreski zainicjowało rozwój działań wizualnych co w konsekwencji, obok rozkwitu mowy i pisma, stało się fundamentem komunikacji międzyludzkiej.

W szczególności dotyczy to takich jej elementów jak alfabet, wizualizacja i obrazowanie graficzne, które wywodzą się w prostej linii właśnie od rysunku.

Prawie każde dzieło, niezależnie od jego charakteru, oparte jest na szkicu za pomocą którego tworzona jest jego wizualna struktura przy zastosowaniu różnorodnych narzędzi i środków wyrazu.

Do niedawna rysunek był praktycznie jedynym medium obecnym we wszystkich dziedzinach sztuki, uzyskując dzięki temu interdyscyplinarny charakter.

Odnawialność rysunku polega na wciąż nowym definiowaniu, zarówno tego co odkryte,

jak i tego co dopiero nadejdzie. Rysunek zatem może wykreować nowe media i środki przekazu o przeciwstawnych mu założeniach, ale nie może być alternatywnym narzędziem myślenia, bowiem on sam myśleniem jest.

Nadaje sens twórczemu działaniu.

www.strefarysowania.pl

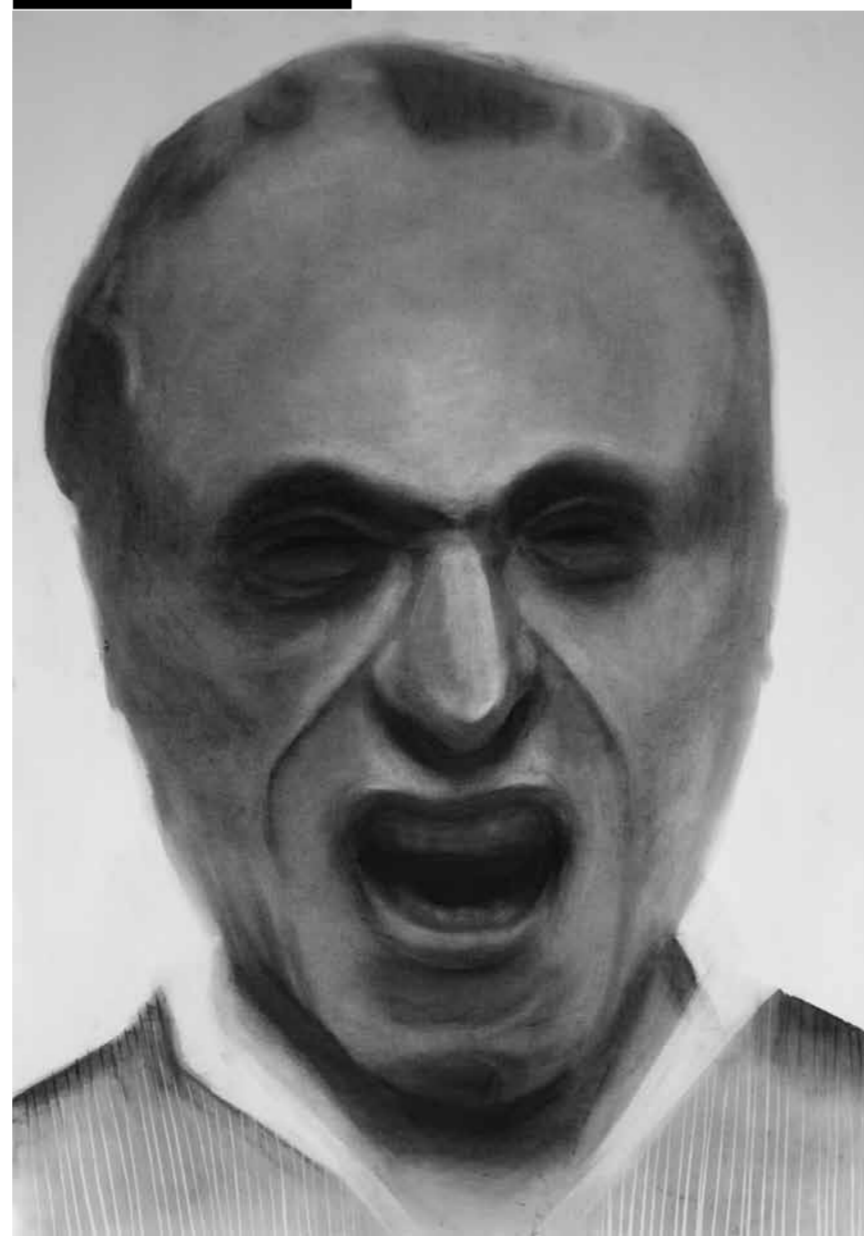
JULITA TOMASIK

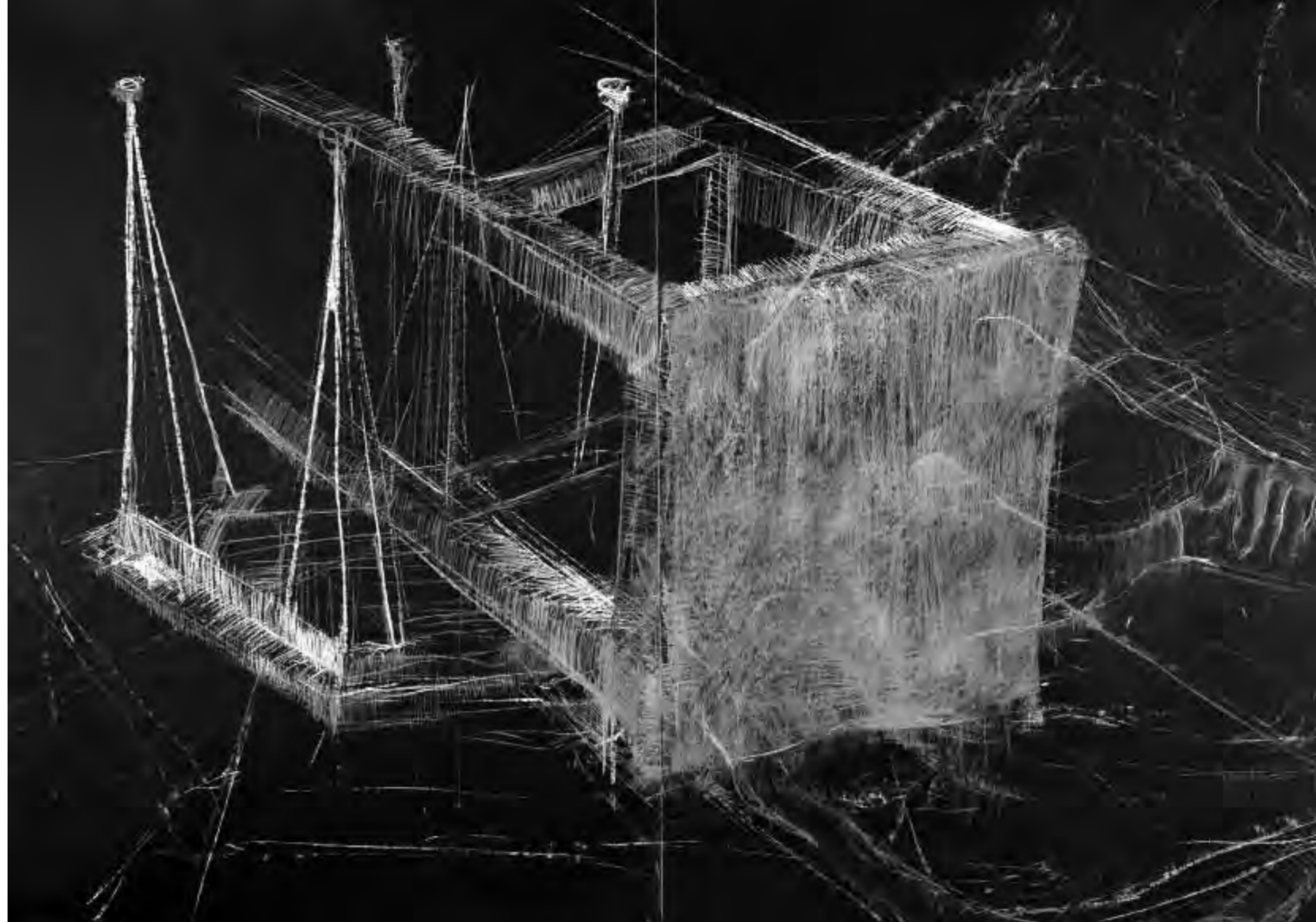
IGOR KUBIK

Rysunek jest obrazem czystej artystycznej wizji, bez konieczności używania etapów pośrednich. Dzieje się tak, gdyż ręka artysty notuje bezpośrednio stany emocjonalne, nastroje i w konsekwencji myśli. Bezpośredni akt rysowania jest ściśle połączony z podstawowymi mechanizmami biologicznymi i jest najbardziej osobistą i szczerą wypowiedzią, zarówno pod względem formy jak i treści.

MAJA ANDRZEJEWSKA

FILIP SOBIERAJSKI

OLA PAWLIKOWSKA

PRZEMYSŁAW GRELA

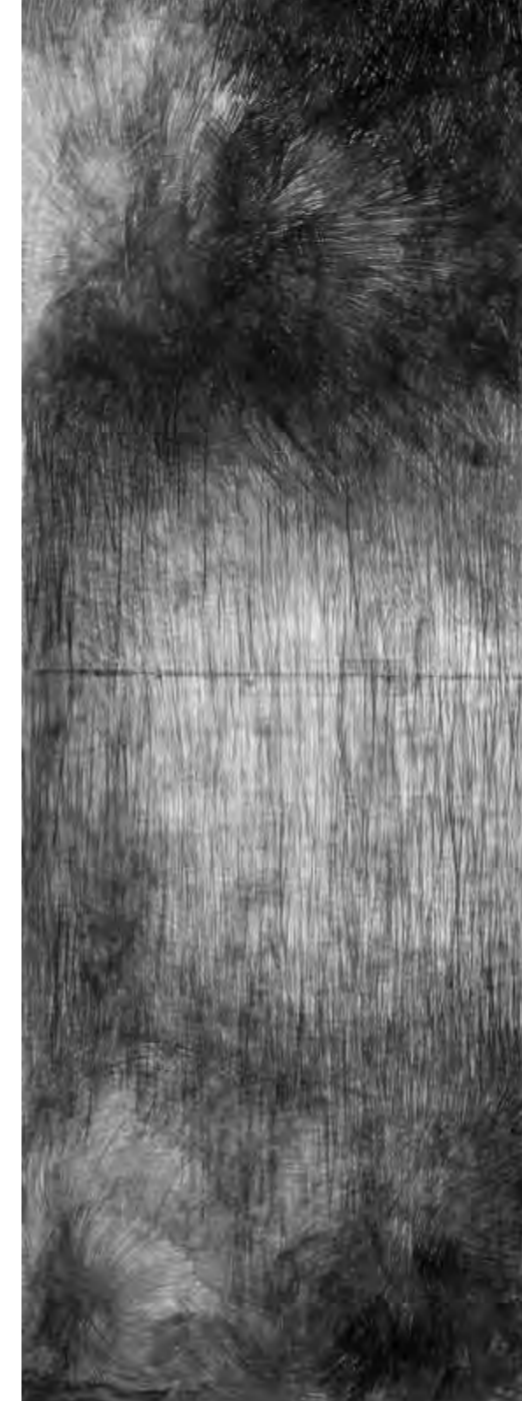
WYSTAWA ZBIOROWA

STICKERSY

Rysunek często przyjmuje formę szybkiej, ekspresyjnej informacji, potrafiącej skrótowo zanotować coś ważnego dla dnia dzisiejszego: zdarzenie, zwyczaj, ideę.

Stąd też wynika powstawanie dzienników, luźnych zapisków, bezinteresownych rysunków łączących w sobie pismo z rysunkową notatką.

JUSTYNA MAŚLANKA

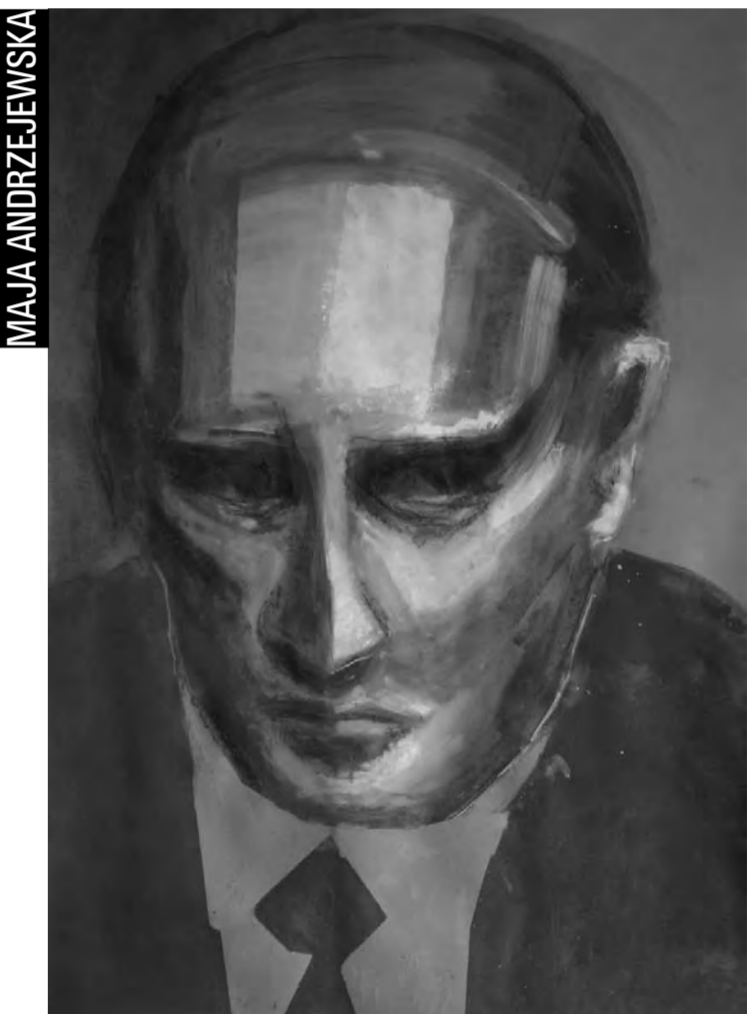
KATARZYNA PIRÓG

RYSUNEK NA 1000 LINII

Odpowiedź na pytanie, co przedstawia nieprzedstawiająca abstrakcja, jest równie trudna, jak każde pytanie dotyczące sensu dzieła. W warstwie wizualnej przedstawia to, co widać jako linie, które można opisać i zmierzyć, natomiast w warstwie znaczeniowej może mieścić w sobie praktycznie wszystko – emocje, koncepcje filozoficzne, formę i opowiadanie o pomysłach autora, dla wyrażenia których nie chce on używać tego co rozpoznawalne i namacalne.

DRAWING INFO

Współczesne społeczeństwo informacyjne przyzwyczyło się już do istnienia światowych systemów komunikacji, do tzw. globalnej wioski, a co za tym idzie do ujednoczenia pojęć, niezwykle szybkiej transmisji danych i tym samym, w konsekwencji rozmywania ich znaczeń. Tak rozumiany rysunek staje się komentatorem rzeczywistości społeczno-politycznej.

MAJA ANDRZEJEWSKA

JUSTYNA MAŚLANKA

KATARZYNA PIRÓG

RENATA MOTYKA

AGNIESZKA MARKIEWICZ

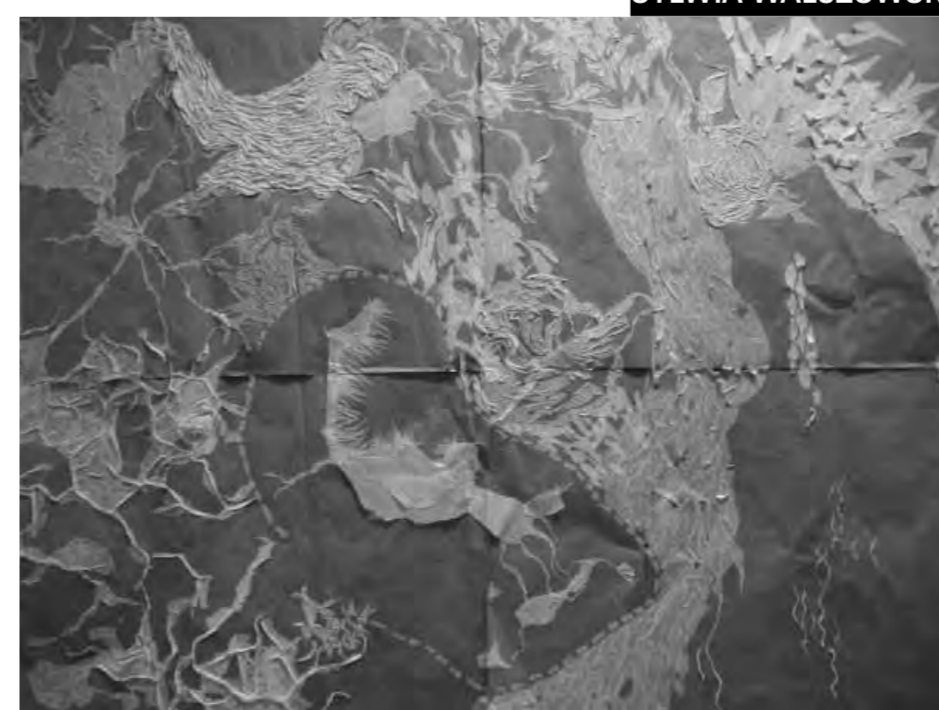
AGNIESZKA MARKIEWICZ

Rysunek ze swoją naturalną intymnością i prostotą, wydaje się najbardziej atrakcyjną formą obrazowania. Doceniamy jego spontaniczność i bardzo osobisty sposób narracji, stojący często w opozycji do podobieństw obrazowania istniejących sztuce masowej.

SYLWIA WALCZOWSKA

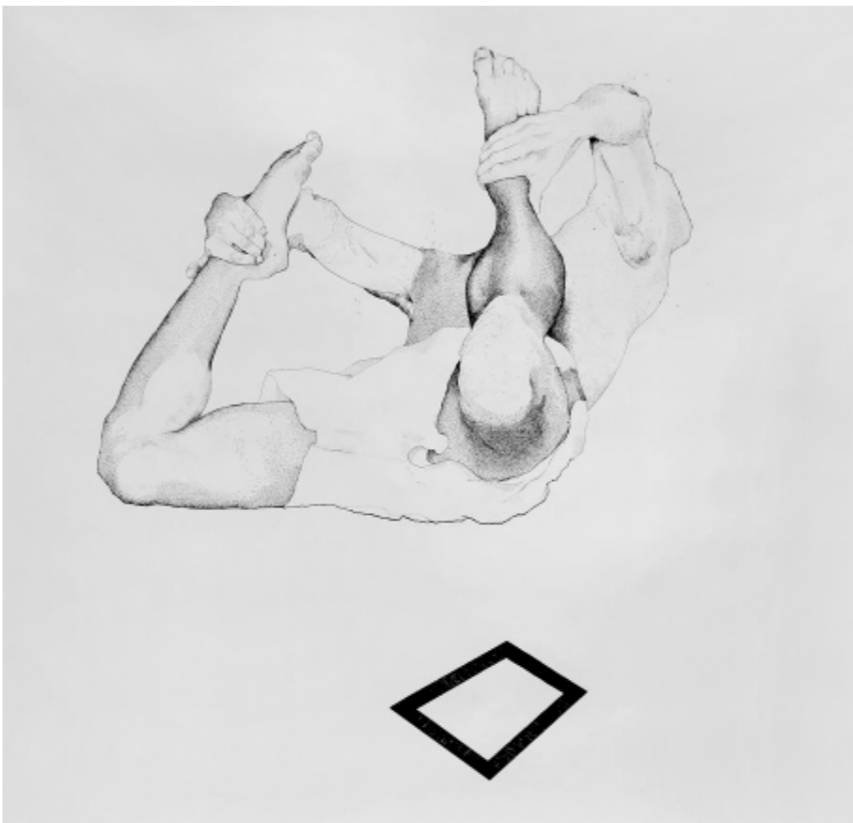

WYSTAWA ANEKSU W MAŁEJ AULI

ANDRZEJ SANTORSKI

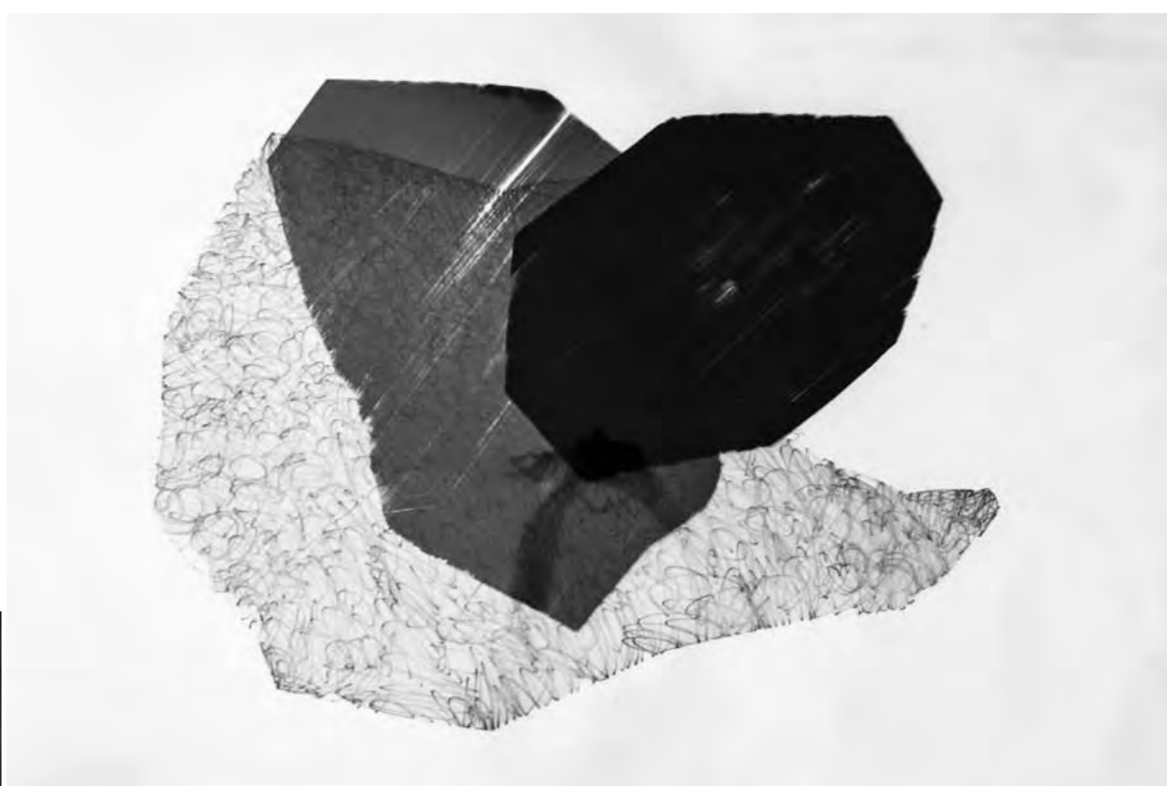

WYSTAWY PRAC STUDENTÓW

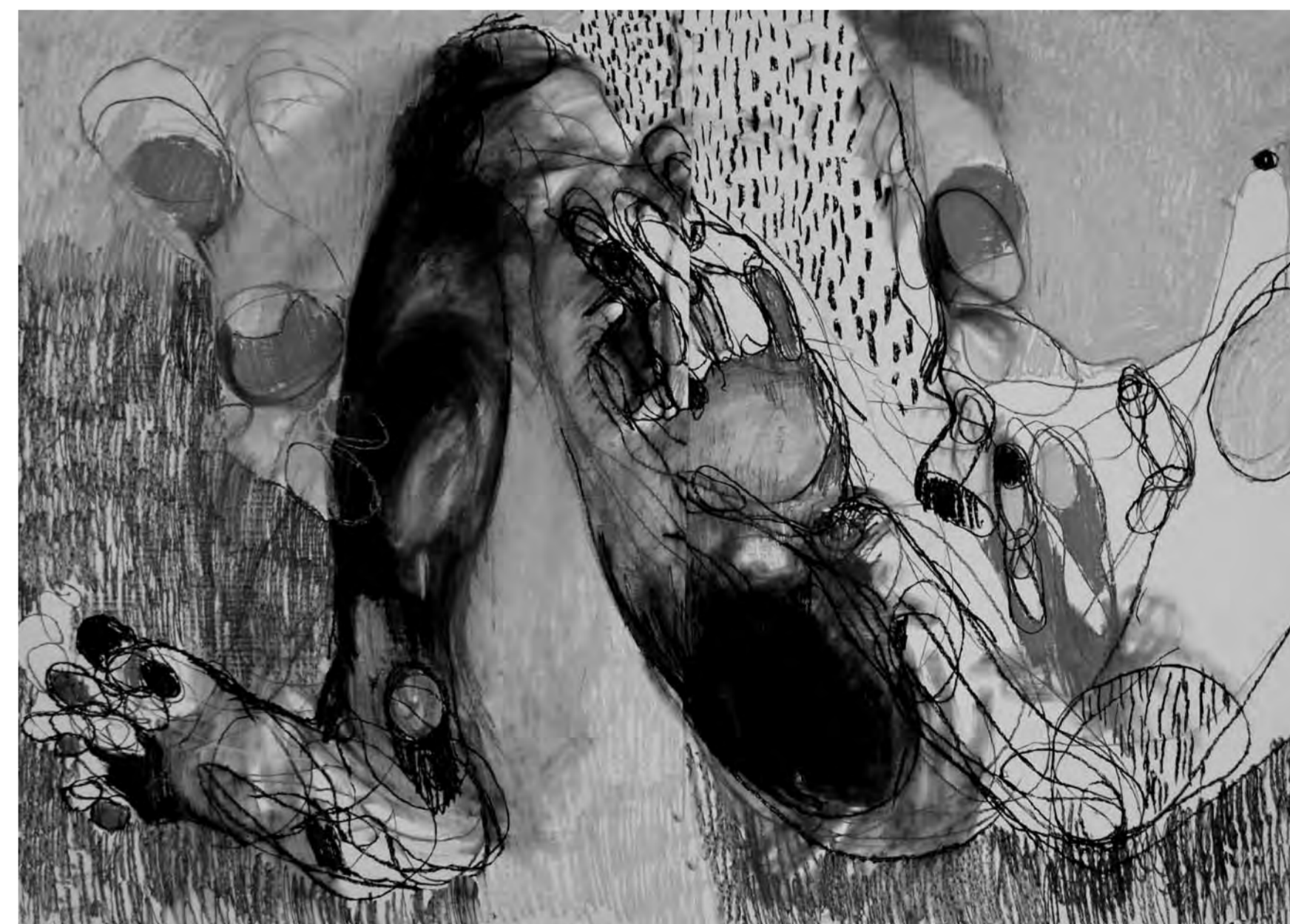
Rysunek nie musi być zgodny z anatomią, biologią czy też jakąś inną nauką, i nie należy się doszukiwać czy artysta nie zdeformował kształtów niezgodnie z tymi naukami. Rysowanie idealnie nadaje się do bezpośredniego i naturalnego zapisu świadomości, będąc kreatywnym przeniesieniem rzeczywistości z makro do mikroskali.

ZUZANNA SITARSKA

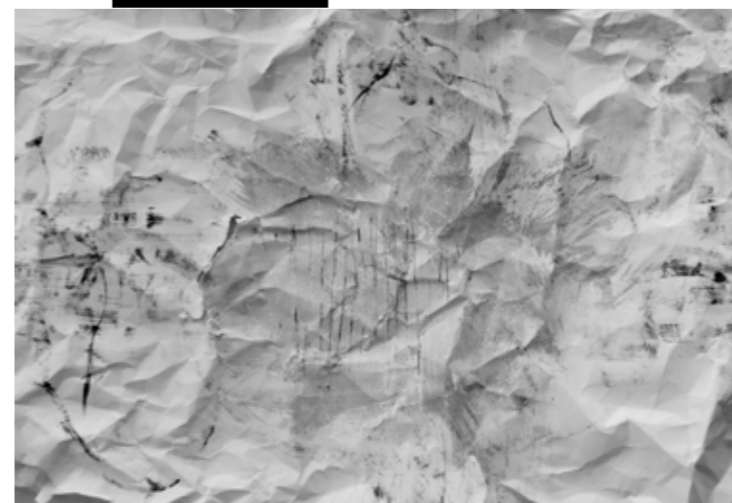

ANNA PŁONKA

KAROLINA CZERNIAK

AGATA KLEPKA

JOANNA GĘBAL

AGNIESZKA MARKIEWICZ

ZUZANNA SITARSKA

WYSTAWY PRAC STUDENTÓW

Proces rysunkowy, jego istnienie, polega na ciągłym definiowaniu tego co już odkryte, ale też i tego co dopiero nadejdzie w przyszłości. Rysunek jest zatem w stanie kreować nowe media i środki plastycznego obrazowania o ambiwalentnych mu założeniach, lecz sam nie może stać się opcjonalnym narzędziem myślenia, jako że on sam tym myśleniem właśnie jest.

ZUZANNA SITARSKA

KATARZYNA PIROG

ANEKSY

NADIA JANUSZKO

WOJCIECH PAWLIŃSKI

ŁADNE RZECZY

140 x 100 cm,
spray, marker, akryl na papierze.

„Dla mnie obraz musi być czymś przyjemnym, wesołym i ładnym, tak ładnym! Jest dość przykrych rzeczy w życiu, abyśmy mieli jeszcze tworzyć więcej.” Auguste Renoir

Podobnie jak Renoir uważam, że podstawowym, pierwotnym zadaniem sztuki jest dawanie przyjemności. Tworząc swoje rysunki byłem wierny tej zasadzie. Co więcej postanowiłem, że najważniejsze jest dla mnie, abym to ja miał przyjemność.

Nie chodzi mi tu nawet o efekt końcowy, ale o proces.

Nie da się ukryć, że samo rysowanie sprawia mi radość.

Temat prac nie jest więc rzeczą najważniejszą.

Zawsze ogromnie nudził mnie rysunek z natury, natomiast tworami wyobraźni zappełniałem niezliczone ilości papieru.

Pod tym względem nie zmieniło się nic oprócz formatu.

Oczywiście łatwo zauważyć, że wszystkie rysunki w cyklu opowiadają jakąś historię.

Myszę jednak, że każdy powinien odczytywać ją po swojemu.

Zostawiłem trochę prawdziwych i fałszywych tropów.

Najważniejsza pozostaje dla mnie zabawa formą i tematem.

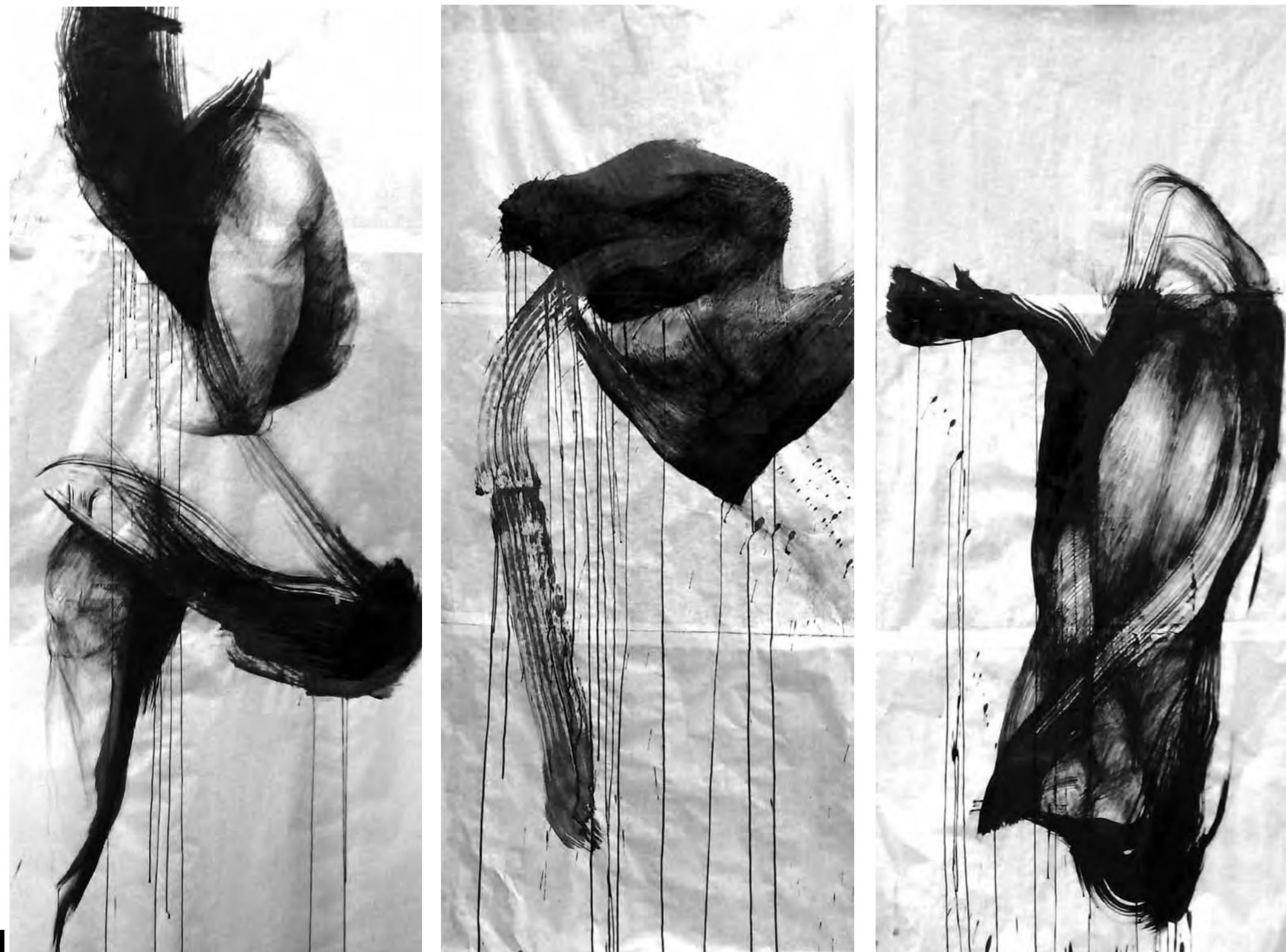
KEIJI MATSUMOTO

ŚLADY

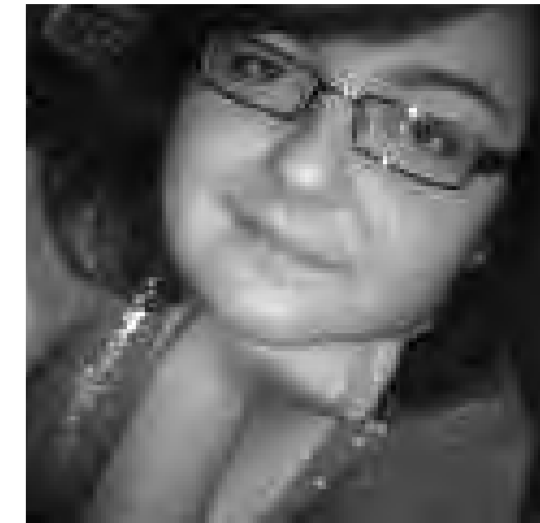
200 x 70 cm,
tusze na bibule.

Lubię rysować. Lubię tworzyć na dużym formacie. Interesuje się kaligrafią japońską. Uważam, że niepowtarzalność w kaligrafii jest czymś wyjątkowym. Nigdy tak samo nie powtórzę, nikt nie może stworzyć tak samo. Lubię czas przed rysowaniem, kiedy medytuję, odrzucam wszelkich myśli, kiedy mam pustkę w głowie. Skupiam się tylko na pędzlu i na białym papierze. Wtedy ciało samo się porusza. Mój mózg łączy się z ciałem i z narzędziem. Uderzam czarnym tuszem w biały papier – w ten sposób próbuję odtwarzać ślady modela. To trwa niemal 30 sekund, jednak ta praca jest moim zdaniem najtrudniejsza. Nie da się nic oszukać. Kiedy mam chaos w głowie kreski wychodzą fatalnie. Kiedy już mam ślady modela, zaczynam zaznaczać mięśnie, dorysowując je ołówkiem, długopisem, markerem, węglem, pastelą. Postacie w moich pracach są znakami podobnie jak w kaligrafii. Kiedy stoją obok siebie, mogą oddziaływać nawzajem i tworzyć rytmy. Biel papieru także ma tu wielkie znaczenie. Czerni i biel muszą dobrze ze sobą współgrać.

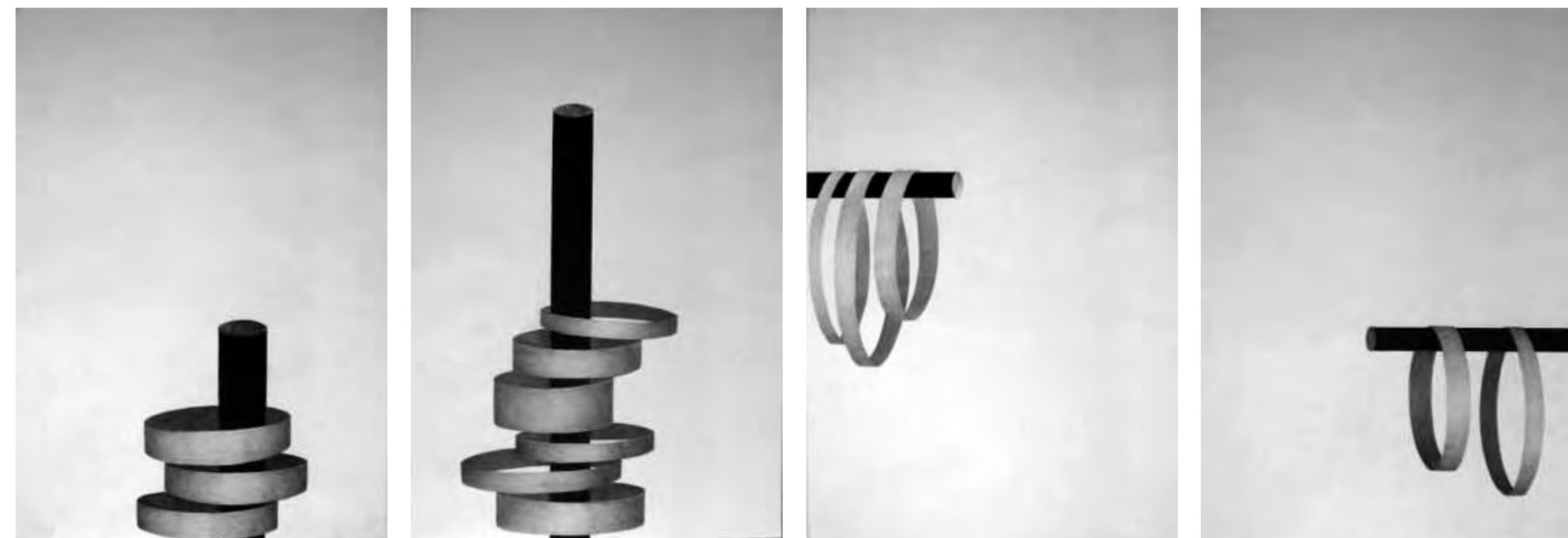

PAULINA NAZIĘBŁY

format,
technika

Prace rysunkowe są wynikiem poszukiwania czegoś, co da większą chęć tworzenia, niż ciągłe odtwarzanie studium postaci czy też portretu. Cykl rysunkowy jest właśnie efektem znudzenia się tworzeniem po części wciąż tego samego. Rysunki te przedstawiają, pewnego rodzaju zabawę formą, okręgiem, kołem jak i cieniowaniem ich. Pokazują dodatkowo wynikające z tego kontrasty. Mimo, że cykle, rysunki nie przedstawiają czegoś skomplikowanego, może są zbyt łatwe w odbiorze, ale wydaje mi się, że z prostych pomysłów można stworzyć naprawdę ciekawe rzeczy.

STANISŁAW KWIECIŃSKI

140 x 100 cm,
gwasz na papierze.

W swoich pracach chciałbym stworzyć własny język wypowiedzi. Proces pracy nad tym jest osiągnięciem pozytywnym, jest to dla artysty sens istnienia, sens życia.

WARSZTATY RYSUNKOWE – DŁUŻEW 2014

31.03-03.04.2014

UCZESTNICZY WARSZTATÓW:

Paulina Derecka

Antoni Domański

Anna Kaleta-Kunert

Aleksandra Majewska

Renata Motyka

Rafał Pawlak

Ewa Rokicka

Kajtek Suliński

Anna Szwec

Kuba Wiśniewski

Z czysto technicznego punktu widzenia rysunek jest najprostszą sztuką.

Najprościej można powiedzieć, że rysowanie polega na świadomym stawianiu linii i kresek, a użyte ku temu środki i materiały mają raczej znaczenie drugorzędne, pomimo, że tak zestawiona całość ma wpływ na ostateczny wygląd dzieła. Ponadto, tego rodzaju działania, takie jak przygotowanie podobrazia, płyty graficznej bądź też formy rzeźbiarskiej – rzeczy niezbędnych w malarstwie, grafice czy też rzeźbie, w tym wypadku staje się niepotrzebne. Bez względu na to, czy artysta pracuje w pracowni, czy też w kontakcie z naturą wystarczy mu jedynie papier i ołówek do stworzenia rysunkowej kreacji.

AUTOR ?